

Megjelenik minden hó 1-én

„Mindegyik a maga jutalmát veszi majd, a saját fáradsága szerint.“ 1. Korinthus 3, 8.

Egyesszám ára 24 fillér.

OLVASÓINKHOZ!

Az új esztendő beköszöntével a régi „Evangéliumi Munkás“ is új köntösben és megújult tartalommal köszönt be kedves olvasóihoz. Reméli hogy nemcsak régi barátait fogja megtartani, hanem még újabbakkal is szaporodni fog olvasóinak tábora és így egy jelentékeny lépéssel közelebb jutunk majd ama célunkhoz, mely szerint minden adventista olvasója legyen gyülekezeti lapunknak.

Abban a reményben, hogy az előttünk álló esztendő, az Úr ügyéért folytatott küzdelmünkben, az eddiginél szívélyesebbé és bensőségebbé fogja tenni lapunk és olvasói közötti szellemi kapcsolatot, áldásteljes új esztendőt kíván a Mindenhatótól, olvasóinak az

„ADVENTHIRNÖK“

Új év — új élet.

Új év. Ismét elmúlt egy esztendő és jön utána a másik. Minden újabb év egy-egy mért-földkövet jelent az idő országútján. Mi az örökkévalóság azon rövid szakaszát mérjük vele, melyet e földön töltünk el. „A mi esztendeinknek napjai helven esztendő, vagy ha feljebb 80 esztendő és nagyobb részük nyomorúság és fáradság, amely gyorsan tova tűnik, mintha repülnék.“ Zsolt. 90, 10.

Meddig tart még? — így kérdezzük ezt mi adventi nép. A hármass angyali üzenet minden számítás dacára már 86 éves. „Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok mely órában jő el a ti uratok“. „Azért legyetek készen ti is, mert amely órában nem gondoljátok abban jő el az embernek Fia.“ Máté 24, 42. 44. Amiképpen minden kilométerkő, amely mellett földi utazásunk alkalmával elhaladunk, a cél közeledését jelzi számunkra, úgy az új év hasonló jelentőséggel bír. A világ ünnepekkkel és mulatságokkal köszönti az új esztendőt. A keresztes ellenben sóvárgó szívvel várja a vég közelségének eseményeit, melyek Jézus eljövete-

lének közeledését jelzik. Vele kezdtük az évet és vele fejezzük is be. Nem őt választottuk-e utitársul? Nem az ő segítségét kértük-e egész éven át? Nem ő adta-e meg nekünk mindazt, amire szükségünk volt? Ezért az elmúlt év minden napjának elvett áldásaiért hálával tartozunk Jézusunknak. Zsolt. 50, 14. 15.

Sokan kérdezik az új év küszöbén: „Mit hoz ez az év számomra?“ Gyakran olvassuk az ujságokban, hogy egyesek jövődölésekbe bocsátkoznak az eseményeket illetőleg. Mindez azonban csak sötétben való tapogatódzás! Az emberek szeretnének a jövőbe látni, és ha rajtuk volna, az események kifejlődését is megváltoztatnák.

Nékünk nem szükséges a sötétben tapogatódznunk, mert Jézus biztos prófétai jövődölése alapján tudjuk, hogy minden év közelebb visz bennünket a véghez; a katasztrófák, szerencsétlenségek, forradalmak stb. megrázzák ugyan az egész világot, bennünket azonban csak még szorosabb lelki összeköttetésre készítetnek Jézussal, kinek eljövetelelől várjuk szabadulásunkat. Ezért bátran nézhetünk minden eljövendő új év elé, de ugyanakkor hitszemeink-

kel tekintsünk oda, ahonnan jön a mi szabadságunk és erőnk.

Jézus az mondta: „Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” Mi az ő ígéretét bírjuk és benne bízunk és jöjjenek bár viharok és megpróbáltatások, nem félünk, mert: „Erős várunk nekünk az Isten.”

Azoknál, kiknek szívében ott él a Jézus utáni vágy, az új év egyúttal új életet is jelent. Akik őt keresik azokhoz közel van. Midőn a feltámadott Krisztus az emmausi tanítványoktól el akart távozni, úgy tett mintha tovább menne „de kényszeríték őt: mondván maradj velünk” Igyekeztek Jézust meggyőzni arról, hogy célszerűen cselekszik, ha velük marad. Ezen igyekezetük mögött el volt rejtve az a gondolat, hogy ők vágyódnak utána. Ezért azután Jézus velük maradt.

Él-e szívünkben ilyen forró vágy? Vele óhajtunk-e élni ez új évben is? Ha igen, akkor az új esztendő új életet is fog jelenteni számunkra. Az adventi nép ilyen értelemben várja az új évet és az új évben Jézusnak segítségét.

Zarka D.

Vezetők.

„Ahol nincs vezetés, elvész a nép; a megmaradás pedig sok tanácsos által van.” Példabeszédek 11, 14.
„Vezetted, mint nyáját, a te népedet, Mózesnek és Áronnak kezével.” Zsolt. 77, 21.

A Szentírás telve van vezető-szellemmel, vezető példáival és erényeivel. A vezetés isteni alapelv, ami minden sikeres élet előfeltétele. Maga az Isten a legnagyobb vezető. Vezeti a világegyetemet, az emberiséget, és Szentlelke, valamint Jézus Krisztus által az egyes embereket, tehát bennünket is. Zsoltár 73, 24; 4, 4. Hol lenne a világ és hol maradtunk volna mi magunk is, Isten mindentudó és biztos vezetése nélkül! Ujból és újból tapasztaljuk: „Ő ad csodás tanácsot és nagyságos bölcsességet.” Ésaías 28, 29. Ezen isteni szavak vigaszt és bizonyosságot nyújtanak nekünk, a bűnnel és saját gyengeségeinkkel szemben viselt harcunkban. Nem vagyunk magunkra hagyatva. Ésaías 41, 10. Máté 28, 20. Ésaías 43, 1. 2. „Az igazság ösvényein vezet engem az ő nevéért.” Zsolt. 23, 3.

Istennek úgy tetszett, hogy gyermekeit nemcsak Jézus Krisztus, az ő Lelke és igéje által,

hanem kiválasztott emberi eszközök által vezesse, amit a zsoltáríró a következő szavakkal erősít meg: „Vezetted, mint nyáját a népedet, Mózesnek és Áronnak kezével.” Zsolt. 77, 21. Az Úrnak mindég és mindenkor vannak eszközei, akiket alvezérek gyanánt használ a népe vezetésében és nevelésében.

A vezetés több mint kötelesség, vagy nőtiszttség. Egészen más valami az, mint az ismerés, vagy a megjutalmazás. Vezetés, felelősséget jelent a reábizottak minden érdekéről és panaszáért. Mózes, mint Izráel vezetője, ismerte ezt, midőn így szólt az Úrhoz: „Látsz te azt mondod nekem, vidd el ezt a népet, de nem mutattad meg nekem, kit küldesz velem... ha kedvet találtam szemeid előtt,

mutasd meg nekem a te országodat, hogy ismerjek meg a te országod... ha a te országod jár velünk, ne vigy ki a te országod két innen.” 2. Mózes 12-15.

„Vidd el (vezesd ki) a népet” — ez képezi a vezetői munka is Isten parancsát a vezetői műve élén álló vezetőknél. Egészen mindegy, hogy van-e egy gyülekezet, ifjúsági csoport, egyesület, unió, vagy mű bármelyik más ágánál, a vezetésével van-e megbízott, az ő feladata mindenkor az, hogy a reábizottakat Isten közelebb vezesse. Aki te a gyülekezetben bármilyen csekélynek látszó tisztséget vállal, azzal vezetői felelősséget vállal magára és feladja a nyeri, hogy kicsiny körében is megpróbáljon oda törekedjen, hogy a reábizott lelkeket közelebb hozza a mennyei Kanaánhoz.

Watson alyafi, a Generálkonferencia elnöke.

reábizott lelkeket közelebb hozza a mennyei Kanaánhoz.

Az adventi mű vezetői.

Az Úr a maga idejében gondoskodik a felelő vezetőkről az ő népe számára. Ő nem „keresi meg nyáját”. Ezek. 34, 11. És midőn az időben gondot visel reá! Miképpen egykor Izráel népének vezetőket adott Mózes és Áron mélyében, akik Egyiptomból, a pusztán kerekre vezették; ugyanúgy felébresztett az Úr az új időben is férfiakat az ő népéből, akik akaratúak és képesek voltak a népet az ő tanácsa szerint vezetni.

Azt hiszem, hogy a kedves olvasónak örömet fog szerezni, ha megszemléli azoknak a neveket, akik 1863-tól, tehát a Generálkonferencia

megszervezése óta vezetők gyanánt az adventmű élén állottak és nem csupán magának az adventnépnek, hanem számos üdvre sóvárgó léleknek is, úgy a hazai földön, mint a misszióterületeken egyaránt, áldására szolgáltak. Spicer (ejtsd Speizer) atyafi, aki 1930 nyaráig a Generálkonferencia elnöke volt, járt néhányszor már Budapesten is, tehát egyesek személyesen is ismerik őt. Valahányszor nékem alkalmam volt vele beszélni, mindannyiszor az ő meleg és

fogja utazni Európát és én az én kedves magyar testvéreimmel együtt remélem, hogy abban az előjogban lesz részünk, hogy mint vezetőnket, de mint atyánkfíát is üdvözölhetjük Magyarországon.

Mialatt „feltekintünk Jézusra“, (Zsid. 12, 2.) mint mennyei vezetőnkre, ne mulasszuk el, hogy Zsid. 13, 17. szerint, a mi Istentől megpecsételt körleteinkért: a területekért, Divíziókért és a Generálkonferenciáért imádkozzunk és azoknak

Byinton J. 1863—65; White I. 1865—67, 1868—71, 1874—80; Andrews I. N. 1867—68; Butler I. G. 1871—74, 1880—88; Olsen O. A. 1888—97; Irvin G. A. 1897—901; Daniels A. G. 1901—22; Spicer W. A. 1922—30.

szeretetteljes módján érdeklődött a magyar adventhívők helyzete, öröme és szenvedései iránt. Ő valóban minden ország minden népét szerette.

A legutolsó Generálkonferencián Watson atyafi lett megválasztva az elnöki tisztségre. A misszióterületeken szerzett tapasztalatai, valamint négy esztendei elnök-helyettesi működése (1922—26) feljogosítanak bennünket azon reményre, hogy elődeihez hasonlóan, ő is áldására fog szolgálni Isten népének. Egyébként hallottam, hogy Watson atyafi 1931-ben be

vezetőit bizalmunkkal valamint szeretetünkkel támogassuk, hogy hivatásukat örömmel végezzék és egykor szívesen adjanak majd számot mirőlunk az Isten trónja előtt.

Örömünk és bizodalunk azonban az új esztendőben is azon tudat legyen, hogy:

*Oh, ő vezet, az égi szó!
Kegyelmes és vigasztaló, —
Oh ő vezet mindenfelé,
Megtart, megóv Isten keze.*

Minck A.

Építsünk házat!

Péter volt az ki a megdicsőülés hegyén így szólt Urához: Ha akarod, építsünk itt hajlékot! A dicső jelenet annyira hatott lelkére, hogy a mennyben képzelte magát és a három átszellemült lényt ott helyben akarta letelepíteni. A csöndes szobában beszélgetve, a jövőről tervezgetve nem egyszer hasonlóan szólnak egymáshoz a házastársak is, mondván építsünk hajlékot, hogy legyen hol letelepedjünk! És ebben nincs is semmi rossz; az emberi ösztön és előre látás készletli a házastársakat, hogy szerezzenek egy darab rögöt és rajta egy házat, melyben a világtól elbástyázva, mint saját várukban élnek magánéletüket. Nincs e tervben semmi kifogásolni való, ha valaki Üdvözítőnk tanácsa szerint a költségeket előre felszámítva, anyagi kezein belül épít magának otthont. De egész más a helyzet, ha valaki erején túl megy és ezáltal testi lelki erejét túlfeszíti és lelki javak árán is magának hajlékot szerez. Jaj annak a szívnek, amely hitét és kincsét építi bele egy ily házba. Jaj annak a léleknek amely elveszítve lelki szemei elől az Új-Jeruzsálemet és elfelejtve azt, hogy e földön csak idegen és vándor, bárhol letelepszik.

A háború után átélt keserves éveket békésebb napok követték. A helyzet tisztult, bizonytalanság megszűnt és az emberek újra hozzáláthattak az építéshez. A háború által feszakított néprétegek újra leülepedtek és az emberek hozzáláttak a letelepedéshez. A házépítés szinte főcélja lett minden házasulandónak akár volt pénzük, akár nem, fő vágyuk volt maguknak hajlékot építeni. Ez a szellem többé-kevésbé magával ragadta a vidéken lakó testvéreink egy részét is. Ez még nem lett volna baj, de olyanok is aláírták a szerződést, kiknek a ládafiában a költségeknek fele, vagy talán harmadrésze sem volt meg. Nem egy helyen a félig kész házat már csak súlyos kötelezettségekkel, u. m. váltóval vagy a bevételeknek évekre való lekötésével lehetett befejezni.

Mennyi aggodalom, gond, sok önvád, sőt némelyeknél elgyengülés is lett a lépés következménye. Egyesek több ezer pengő tartozás folytán 10—15 évre is lekötötték magukat anyagilag. A kamatot fizetni kell, a törlesztésnek is eleget kell tenni és sokszor az Úrnak szentelt tizedből kerülnek ki ezek a járadékok. Nem egyszer vallották be elgyengült testvérek, hogy tizedben való hűtlenségük oka a házépítés terhei voltak.

Üdvözítőnk hegyi beszédében így szólt; ahol a ti kincsetek ott a ti szívetek is. Eljöv-

teléről szólva pedig ezt mondta; vigyázzatok, hogy a ti szívetek meg ne nehezedjék a világ gondjai miatt. Hányan nem fogadták meg ezt az utasítást! Szívük kihült és házuk mint egy malomkő visszavitte őket a világba.

A fogságból visszatért Izráel, miután saját házait megépítette azt mondta: „Nem jött még el az idő, az Úr háza építésének ideje!” Agg. 1, 2. Mily könnyen ismétlődik meg velünk Izráel sorsal! Az Úr háza befejezéshez készen áll és vár anyagot és segítő kezeket. De várjon mert még nem készültünk el házainkkal? Hol a szív ott a kincs!

De hiszen oly boldog dolog kis hajlékban meghuzódni, mely a mienk! Igen ez nagyszerű dolog, ez mindenkinek vágya, csak hogy vágyak teljesülése itt e földön nem mindenkinek adatnak meg. Ha a házad építése gonddal és bajjal borít téged el, ha a hitéleted általa gyengül, ha lelked házát már emiatt nem építheted fel, úgy ideje, hogy felriadjál és a dolgokat az Úrral rendezd. A házépítés nem kincsgyűjtés a szó teljes értelmében, különösen nem az annál, akinek meg van rá a pénze, de mégis vigyázzon az aki házat épít, nehogy azon osztályba tartozzon akikről azt írja Jakab, hogy kincset gyűjtöttek az utolsó napokra. Géházi nem volt hűtlen ember általános értelemben hisz az Isten emberének szolgálója volt. De több évi szolgálat után jónak látta már valamire vinni, valamit szerezni, jövőjét biztosítani és valahol letelepedni. Ennyire viszi ma is minden szorgalmas iparos, földműves és tisztviselő, de mikor megszerezte a birtokában nem lévő anyagiakat, akkor hangzott el Elizeus ajkáról az a velőig, veséig ható kutató kérdés: „Honnet Géházi?” Az utána következő kérdés még komolyabb és sorsdöntőbb volt. Valahogy ez a kérdés nagyon időszerű, mivel az utolsó időben élünk, mivel sáfárok vagyunk és Krisztus evangéliumának szolgálói.

Ha a ház építése mellett a hitélet vissza fejlődik, vagy éppen hűtlenség a következménye, úgy ugyanezt a lelkiismereti kérdést intézi hozzád az Úr: „Gyermekek most az ideje, hogy szerez ezüstöt és hogy végy ruhát, olajfákat, szőlőket, juhokat, barmokat...?”

Ismételjük, hogy nem bűn házat építeni annak, akit az Úr anyagiakkal megáldott és teszi azt anélkül, hogy szíve a kincseken csüggné. Ehhhez is kegyelem kell. De beszéltem nem egy atyafival akinek háza, gazdagsága volt négy-öt állattal, akit annyira lekötött a munka, hogy nemcsak nem foglalkozott a Bibliával és saját lelkével, hanem családját is elhanyagolta, a gyülekezeti életben alig vett részt és a hitéletben sorvadozott. Hátha az üdvösségünkbe és

boldogságunkba kerül mindaz, ami anyagi létünket biztosítja, vajjon jó cserét teszünk-e? Sohasem felejtek el egy jó lelkű és hű szívű atyafit, aki gazdagsága mellett magát és az övéit is elhanyagolta. Miután vele a fentiekről beszéltem, ott állt megtörten és szomorúan, nem látott kiutat. Én csak egyet mondhattam neki: Kedves atyafi e ház, e föld, az állatok és amid van, ama napon itt maradnak. Ha valamit felviszel oda, az csak te magad és kedveseid lesznek. Nehogy ezek a dolgok téged is itt marasszanak!

Ez a kérdés nem lényegtelen az Úr művére nézve sem. Hány lélek lett már tőlünk elragadva a mammon által! Hány téglá lett magánházba építve, amely téglá az Úr házába való volt!

A vízőzön története komoly tanulságot hagyott ránk. Mialatt a világ letelepült és a közelgő ítélet napjával mitsem törődött, Noé és társai minden erejükkel azt a bárkát építették, amely őket a vészen is átvihette egy jobb földre. Építsük szeretett testvéreim az evangélium bárkáját, mely bennünket átvisz a tűzözönön keresztül is az örök hazába. Legyen kezünk és szívünk szabad anyagilag is, hogy ha maholnap kitör a pánik és eljönnek a rémes napok, lelkünket ne marja az önvád és lelkiismeret szava, hogy nem tettük meg azt az Úrral szemben, amit megtehettünk volna.

Magasztos elhívásnak társai, idegenek és vándorok! Letelepédjünk? Soha! Építsünk házat? Először neki, azután magunknak de úgy, hogy lekiünk háza össze ne roppanjon és az a ház rá ne menjen. amit ő készített ott fenn a mi számunkra!

Sohlmann Károly

Korunknak

mi a jelenvaló igazsága?

2. Péter 1, 2.

I. Habár János 17, 17. alapján az egész Biblia „az igazság”, mégis megkülönböztetünk:

a) **általános**, örökkévaló igazságot, mely minden időre érvényes és amelyet mindazoknak el kell hinni és életükben gyakorolni, akik „örökölni fogják az üdvösséget.” Zsid. 1, 14; 1. Pét. 1, 25; 2. Thess. 2, 13; 1. Pét. 1, 2. 22.

b) **jelenvaló**, vagy helyhez és időhöz kötött igazságot, 2. Pét. 1, 12. melyet bizonyos meghatározott időre, meghatározott célból adott Isten az emberiségnek. Az ilyen igazság az illető kornak szól és abban teljeseedik be. Rendszerint valami „új” iránt kíván hitet ébreszteni és betel-

jesedése után megszűnik „jelenvaló igazságnak” lenni. Azonban a következők nemzedéknek is bizonyítékul szolgál, hogy „Isten legyen igaz.” Róma 3, 4. Hirdetésének célját megmondja 1. Tim. 2, 4.

II. A jelenvaló igazság jelentőségét és fontosságát, a multból vett következő példák igazolják:

a) Noé üzenete: 1. Móz. 6, 13—14; Zsid. 11, 7; 1. Péter 3, 20.

b) Jónás üzenete: Jónás 3, 3—5. 10.

c) Keresztelő János üzenete: Ján. 1, 6—7. 23. Ezsdrás 40, 3.

d) Krisztus és üzenete: Ján. 1, 11. Máté 4, 17; 23, 37—39. Ezen üzenetek Istennek tervét közölték az emberiséggel; azért gondoskodott Isten azoknak hirdetéséről, Ámos 3, 7. Zsolt. 25, 14. és azért nevezetük Máté 24, 44—45. alapján eledeleknek „a maga idejében”. Mindenkinek, aki ezen isteni üzenetet hallja, dönteni kell, hogy mellette vagy ellene foglaljon-e állást. Ha mint Istennek szavát hittal elfogadjuk, megmentetünk általa, ha ellenben elvetjük, kárhozatot hoz ránk. 1. Sám. 2, 30. Luk. 7, 29—30. Luk. 19, 42—44; 5. Móz. 30, 19.

III. Az utolsó nemzedéknek szóló intő üzenet:

a) a próféciában Joél 2, 1. 11. Sof. 1, 14; 2, 1—2. Jel. 14, 6.

b) beteljesedése: az adventi mozgalomban.

c) tartalma a következő nagy és fölötte fontos események hirdetéséből áll:

1. az ítélet: Jel. 14, 6. 7.

2. Krisztus második eljövetele: Máté 16, 27; 24, 27. Jel. 14, 14.

3. a Krisztusban meghaltak feltámadása: János 5, 28. 29.

4. A világ vége: Máté 13, 38—42.

Ezen események közelségét jelek mutatják, melyek mint az „időknek jelei” az üzenettel egybekötve hirdettetnek. Máté 24, 3. Mivel a végidőben élünk, az adventi üzenet hirdettetik és mindjobban és jobban terjed. Jelen időnk a beteljesült próféciák ideje.

IV. A Jel. 14, 6—7-ben leírt üzenet a mi korunknak jelenvaló igazsága:

„Az ember nem vetheti meg büntetlenül azon figyelmeztetést, amelyet Isten az ő végtelen kegyelméből hozzá küld. A mennyből jött az üzenet a Noé napjaiban élő emberekhez s megváltásuk attól függött, hogy miként fogadják el az üzenetet. Miután ők azon üzenetet megvetettek, ennél fogva Istennek Lelke vissza lett vonva ezen bűnös

nemzedéktől s ők a vizözönben elpusztultak. Ábrahám napjaiban Sodoma bűnös lakói iránt való kegyelem megszűnt s Lótót, feleségét és két leányát kivéve, mindnyájan elégték a mennyből leszállott tűzben. Így lesz az, a mi napjainkban is. Isten Fia kijelentette az azon nemzedékben élő hitetlen zsidóknak, „Imé pusztán hagyaték néktek a ti házatok.” Máté 23, 38. Az utolsó napokra tekintve, azokra vonatkozólag, akik „nem fogadták be az igazságnak szeretetét az ő idvességükre így szól a végéremehetetlen hatalom: Lásd 2. Thess 2, 10—12. Midőn Isten szavának tanítását megvetik, ő Szentlelkét tőlük visszavonja s azon tévelygésekbe enged, amelyeket szeretnek.” (Küzdelem az igazságért 300. old.) Milyen állást foglalasz el ezen üzenettel szemben? Kelj fel és légy te is hordozója ezen üzenetnek!

„A jelenések 14. részében leírt üzenetet kell a világnak hirdetnünk. Életnek kenyere ez az utolsó napok számára.” White E. G. Bizonyok. II. köt. 20. old. Voigt M.

Ora et labora.

Augusztinus tűzte ki célul magának s azoknak, kik követni akarják a megszentelt élet útját, a fenti jelmondatot.

Imádkozzál és dolgozzál! Az ima mely csupán szavakból áll, mitsem ér, ha nem párosul tevékenységgel. Cselekedeteink adják meg szavunk értékét, s így imáink értéke attól függ, vajjon mennyire visszük keresztül életünkben azt, amit imánkban emlegetni szoktunk. Mint Jézus tanítványai tudjuk a módját hogyan kell Istenünkhöz felemelkedni a szavak szárnyán. Ugyancsak Jézustól tanultuk viszont azt is, hogyan kell ezen felemelkedésünket biztossá tenni önfeláldozó cselekedeteink által, hogy vissza ne hulljunk csúfosan.

Ha valakinek, úgy a keresztény embernek van alkalmja dolgozni. Őt elkiséri a munka, nem csak a műhelyébe, nemcsak az íróasztaláig, vagy munkapadig, hanem a szórakozásában is hűséges társa marad. Igen! mert Jézus szívünkbe véste lelkünkbe égette a nagy misszióparancs minden szavát: „Elmenvén azért a széles világra...”

János apostol, a szeretett tanítvány Gájuszhoz írt levelében azon kívánságát fejezi ki, hogy mindenben jó legyen dolga az ő szeretett lelki gyermekének, úgy lelki, mint testi szempontból. E két szükségletünk ápolására igen jó eszköznek bizonyultak az ugynevezett „ifjúsági kirándulások”. Csináltunk is belőle eleget. Megtar-

tottuk odakinn a természet fenséges ölen az órát, énekeltünk és imádkoztunk, és ezzel azt hittük, hogy eleget tettünk mindennek. Jézus parancsa azonban nem lett teljesítve!

A kispesti gyülekezet, a kedves Danhauser atyafi vezetésével egy újszerű dologra határozta el magát, mit azután augusztus 17-én sikeresen keresztül is vitt. Szolgáljon követendő példának gyanánt

Egy csomó folyóirattal útra kelt a nevezett napon egy kb. 50 tagból álló lelkes csapat. E sorok írójának és egyik másik budapesti gyülekezet tagjának előjoga volt a kis csapat tartani. Részint vonaton részint kerékpáron indult útnak az expedíció, Gödöllő felé. Célunk volt folyóiratokat eladni és közben, az előzetesen bejelentett délutáni ifjúsági ünnepélyre vendégeket hívni az Erzsébet park egyik gyepes tisztására.

Minden igen jól ment. Beosztottuk, ki merre

A kispesti ifjúság Gödöllőn.

dolgozik és a község minden zúgába jutott valaki. Bármerre nézett az ember, mindenütt munkálkodó adventi ifjakat látott, kik ki s be mentek a kapukon, mint méhecskék a kaptár nyílásán.

Délután a liget egyik hatalmas, erdőkoszoruszta tisztásán a jól végzett munka és ebéd után, ragyogó arccal és kedvvel játékba fogtunk. Azután jött az ifjúsági óra. Félkörben telepedt le az igen szép számmal összegyűlt hallgatóság. Szavalatok, szólók, duettek, mint ahogy az már szokás következtek egymás után tarka sorrendben s közöttük az eljövendő Jézusról egy tanítás. — Ora et labora! Imádkozzál és dolgozzál és legyen jó dolga a testednek is miként jó dolga van lelkednek.

Oly jó, most a lombtalan zord télben ezekről a kedves emlékekről el-el gondolkozni. S most, amikor új gondolatok új eszmék, új ötletek hajszalgyökerei fogamzanak, igen tanácsos ezzel foglalkoznunk.

Bajor László

SZEMELVÉNYEK

Nikotin és a Szent Bertalan éjszaka. Második Henrik francia királynak a felesége volt, hetedik Kelemen pápa unokahuga Medici Katalin, aki főszerepet játszott a nikotin-méreg európai népszerűsítésének terén. Ő maga szenvedélyes nikolinista volt. Nagymennyiségű szárított dohánylevelet gyűjtetett össze egy megfelelő ezüstmedencében és ezt az egész dohányhalmot meggyújtotta. Ő maga széles, selymes, kerevetén heverve, egészen közelről lélegzette be az illatos füstöt, amely rendkívüli hatással volt idegeire. A kielégültség érzését talán soha olyan mértékben nem élvezte, mint ezeken a titokzatos dohányorgiákon, melyek közben nem egyszer eszméletét veszítette. A különös, fantasztikus álmok, amelyek ilyenkor meglepték, csak fokozták vallásos imádatát, amellyel a szent panacéához ragaszkodott. És meggyőződésévé tették, hogy az ilyen tetanikus transzokban Isten magasságaiba s közelébe sikerült felemelkednie.

A Bertalan-éj kilencvenezer mártírjának elpusztítása a legmodernebb történelmi kutatások alapján, szintén a nikotin megjelenésének következménye.

A királyasszony ezek szerint egyre vadabban élvezte a dohánygyőzadta mámorokat s állandóan növelte az elégetendő dohánylevelek mennyiségét. Különösen olyankor kereste a nikotin-részegségeket, amikor személyes kellemetlenségek, vagy országos bajok bántották. Görcsös és hörgő álmaiban, amelyek rendszeren megkönnyebbülést hoztak, legtöbbszörre azt fantáziálta, hogy a Szent Kereszt szere révén összeköttetésbe kerül Istennel. És Isten beszél hozzá.

Ezeröttszázhetvenkettő augusztus huszonharmadikának estéjén azt álmodta Medici Katalin, hogy Isten azt kérte tőle, mutasson be neki egy hatalmas áldozatot. Olyant, amilyen méltó Franciaország királyasszonyához. És Katalin, aki a spanyol királlyal, illetve megbízottjával, az albai herceggel való tárgyalások következtében, amúgyis foglalkozott a hugenották kipusztításának gondolatával — fantasztikus, mámor-álma nyomán meg volt győződve róla,

ezúttal Isten maga kéri tőle az országban lakó protestánsok véréért. És hajnalban megszólalt a Saint-Germain l'Auxerrois templom tornyában a harang — ami megadta a jelet arra, hogy Isten és az igaz vallás ellenségeit, az eretnekeket egytől egyig felkoncolják.

Magyar Hirlap 1930 okt. 26.

Andersen György

(Sátánnak számtalan eszköz áll rendelkezésére, midőn céljainak eléréséről van szó. Itt a nikotin, amott az alkohol, másutt a fanatizmus, ismét másutt a felvilágosodottság. Helyénvaló ezért napjainkban azon apostoli figyelmeztetés: „Józanok legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen.” 1. Péter 5, 8. Szerk.)

Új sárga világbirodalom születik.

Másfélmillió tanítót nevelnek, felhőkarcolókat építenek, új világvárost alapítanak a mandarinok hazájában.

Mi történik Kínában 19 esztendei forradalom után?

Ezen fő- és alcímek diszitik a Pesti Napló 1930 dec. 7. számának azt a színes leírását, mely beszámol arról, hogy Kínában elült már a polgárháború és Csang-Kai-Sek nankingi kormánya az egész birodalomban ura a helyzetnek. Leírja azután azon terveket, melyeket 1935-ig óhajtanak megvalósítani. Azután így végződik a beszámoló:

Ilyen tervei vannak a modern kínai kormánynak. Ha ezek a tervek mind megvalósulnak, néhány évtized múlva kiépül egy olyan döbbenetes méretű és gigászi erejű nagyhatalom, amilyenre eddig még nem volt példa a világtörténelemben.

B. Gy.

(Ez az armageddoni csata napjának közelségére mutat; mert addig el sem képzelhető a „napkeleti királyok” felkelése, amíg azok a hatalmak el nem érik a nyugati országok technikai fejlettségének a fokát. Ez a hír egy okkal több lehet számunkra, hogy felemeljük fejünket és bizakodóan várjuk megváltásunk elközelítését. Szerk.)

Kepler imájából: „Ha teremő műved szépsége merészségre ragadott el, vagy magam dicsőségét kerestem az emberek előtt, míg munkámban előrehaladtam, melyet a te dicsőségedre szántam, — bocsásd meg jóságodból és könyörületedért. Adjad, óh jóság, hogy az én kutatásaim szolgáljanak a te dicsőségedre s minden lélek üdvösségére s ne zárják le soha előtte az utat!”

(Háromszáz esztendővel ezelőtt halt meg Kepler János Régenburgban. Neve a csillagászatban a legnagyobb tudósok között ragyog; de emlékezetes marad erős hite és a protestantizmushoz való rendíthetetlen ragaszkodása is, amely miatt bujdosó gyanánt, üldöztetést szenvedve kellett meghalnia is.)

GYÜLEKEZETI HIREK

Bizonyságtételek — White testvérnőnk könyvében már javában dolgozik a Kiadóhivatal és reméli, hogy 1931. első felében megjelentetheti. Terjedelme 320 oldal lesz; tartalma pedig a két kötet német Bizonyságtételektől a mi viszonyainkra nézve legfontosabb fejezeteket fogja tartalmazni. Azt hisszük, hogy ezzel igazi örömet és lelki felüdülést fogunk nyújtani a testvériségnek.

„Kiadóhivatal”

Reggeli dicséret 1930 évi naptára a megszokott szép kiállításban és tartalommal megjelent Ára 1 pengő.

„Kiadóhivatal”

Szombatiskolai tanulmányok. Az eddigi Biblialeckék elnevezés helyett ezentúl „Tanulmányok” névvel fogjuk jelölni a Biblia szombatiskolai tanulmányozására szolgáló kis segédfüzetünket. Ezen változtatáshoz az a megfontolás vezetett, hogy a szombatiskolában nem leckét tanulunk, hanem Bibliatanulmányozást végzünk, ami csak alapját szolgáltatja mindenki számára, az egyéni elmélyedésnek. A gyermekiskolák anyagát továbbra is leckéknek vesszük.

Szerk.

„Mert az ő angyalainak parancsolt feléd, hogy őrizzenek téged minden utaidon.” Vidéki járásomban dolgoztam, mikor az egyik községben megakadályozták munkámat, úgyhogy a hatósági közegek, valamint a polgári hivatali személyek kikisértek engem a községből. Néhány napig nagyon nehezen ment a munkám a pusztákon és elhatároztam, hogy ismét egy másik községbe megyek. A következő nap elindultam a legközelebbi község felé. Kb. három kilométer távolságra lehettem a községtől, mikor az útszéli árokból a bokrok közül mintegy 6 lépés távolságra egy veszett kutya hirtelen előre rohant és egyenesen nekem jött. Még annyi időm sem volt, hogy az állat kikérlésére gondolhattam volna. Az rám ugrott, első két lábát már mellemen éreztem. Ljedve láttam, hogy veszett állattal van dolgom, pillanat alatt csak arra gondoltam: „Úram segíts!” a kezem összeugrott és a kutya nyakát összeszorította. A rémülettől ájulva estem össze és csak jó idő múlva tértem magamhoz. Amint

körülnéztem láttam, hogy egy hatalmas vadászkutya fekszik mellettem kimulva. Az Úrhoz fordultam és hálát adtam néki csodálatos segítségéért. Azután tovább folytattam utamat a község felé. Nem voltam még messze az esemény színhelyétől mikorszembe találkozom a mezőőrrel és érdeklődik tőlem, hogy nem-e láttam errefelé egy veszett kutyát. Mikor közöltem vele a történetet, nem győzött eléggé hálálkodni, mer hisz állásába került volna. (Meg kell jegyeznem hogy egy nappal később rendelt egy 12 pengős könyvet.) Ki tudja hány emberáldozatot követelt volna ez a veszett kutya.

Tovább folytattam utamat a község felé és mindjárt az első házban két nagy könyvet rendeltek. Az utána következő házakban összesen négy nagy könyvet rendeltek. Azonkívül az első házban két lélekre találtam, akik komolyan érdeklődtek az igazság iránt, Ezen a napon az Úr különös áldását éreztem, láttam hogy az Úr velem van.

Szobolka N.

A kiadó-mű titkárának generálkonferenciái beszámolójából idézzük az alábbi adatokat 1849-ben nyomtattuk az első kis füzetet; az egész kiadvány súlya 1.2 kgr volt. Ma azonban kiadványaink egyetlen teljes kiadása kb 110 tonna súlyú, ami megfelel 11 tehervagon férőhelyének. Az első könyvevangélista King G. testvér volt, aki 1881-ben kezdte hivatásszerűen terjeszteni a „Dániel és Jelenések” című könyvet. Kiadóhivatalaink száma elérte az 58-at, a Tibet határán felállított legújabb intézményünkkel. 1930. évre a rosszabbodó gazdasági helyzet dacára 10%-al magasabb célt tűztünk ki, mint az elmúlt évben. Hitben megyünk előre. Town N. Z.

Halálozás.

Szabó Ambrusné testvérnőnk, ki a sarkadi gyülekezetünknek volt hűséges tagja 15 éven keresztül, hosszú szenvedés után meghalt az Úrban, október 12-én, 42 éves korában. Alulírott úgy a háznál, valamint a temetőben több mint 200 főnyi közönség előtt tehetett bizonyságot arról a boldog reménységről melynek az elhunyt testvérnőnk is részese volt. Hiszük, hogy a k. testvérnőnköt viszontlátjuk a feltámadásnak reggelén.

Debreceni S.

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla

Kiadja

H. N. Adventisták Felekezete
Magyarországi Unió

Egyesszám ára 24 fillér.

VALLÁSOS IRATOK NEMZETKÖZI KIADÓHIVATALA, BUDAPEST